

การพัฒนาสู่ความยั่งยืน

บนฐานอัตลักษณ์

ของวิสาหกิจชุมชน

การพัฒนาของวิสาหกิจชุมชน

- บนฐานทุน 4 ประการ : ทุนมนุษย์ ทุนทางสังคม ทุนทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และทุนทางกายภาพ
- ความสามารถของผู้คน
- การใช้ภูมิปัญญา
- ความสามารถในการปรับเปลี่ยนการผลิตและการบริหารจัดการธุรกิจ
- การสนับสนุนโอกาสจากหน่วยงานภายนอก

บนฐานอัตลักษณ์

- มีทรัพยากรท้องถิ่นเป็นจุดขาย
- ใช้วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่น ในการสร้างสรรค์พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตปัจจุบัน
- การใช้ภูมิปัญญาผสมผสานกับการพัฒนาต่อยอดเทคโนโลยี

ความยั่งยืน

- การพึ่งพาตนเอง ทั้งด้านการผลิต การตลาด และการบริหารจัดการ
- การสร้างความได้เปรียบหรือจุดขายให้ผลผลิตของท้องถิ่น
- การสร้างภูมิคุ้มกัน โดยการเรียนรู้ เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก

วัฒนธรรมและวิถีชีวิต :

“บ้านเลโคะ” เป็นถิ่นที่อยู่ของชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ซึ่งเป็นชนเผ่าที่รักท้องถิ่นชาวบ้านมีพื้นฐานการจักสานตั้งแต่บรรพบุรุษและสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน การจักสานเป็นวิถีดำรงชีวิต ควบคู่กับการปลูกพืช

ทรัพยากรในชุมชน :

ต้นกล้าหรือต้นบอน เป็นวัตถุดิบในการทำของดีปลา

ความสามารถของผู้คน :

- โดดเด่นความเข้าใจการมองเห็นตัวตนและคุณค่าของสินค้ากลุ่ม
- มีแนวคิดก้าวหน้าในการบริหารและการพัฒนาผลิตภัณฑ์

การสืบทอดภูมิปัญญาในการจักสานและการต่อยอดจากภูมิปัญญาดั้งเดิม :

การจักสานภาชนะใส่อุปกรณ์ต่างๆ ในการประกอบอาชีพ เช่น ที่ใส่เมล็ดพันธุ์พืช ปลูกมิด ได้มีการดัดแปลงจากอุปกรณ์ขนาดใหญ่ให้มีขนาดเล็กลง จักสานด้วยฝีมือและมีลวดลายที่งดงาม เพื่อใช้ประดับตกแต่งบ้าน เช่น ที่ใส่ไวน์

การสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงาน

ภายนอก :

- ช่วยในการส่งเสริมการตลาด
- การประชาสัมพันธ์
- การเป็นจุดแสดงสินค้าของกลุ่ม

การใช้วิถีการผลิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นในการสร้างสรรค์พัฒนาผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์จักสานเลโคะ

การคิดสรรเป็นสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทยระดับภาค (ระดับ 5 ดาว)

การสร้างโอกาสทางการตลาดให้ชุมชนที่เสียเปรียบในเชิงพื้นที่ และด้อยโอกาสในการประกอบอาชีพ

